

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Historico-Theologicae In quibus expenditur an
verè dicatur: Lovanienses sunt condemnati per Decretum
SS. Domini Nostri Innocentii XI. Proscribentis LXV.
Articulos?**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1683?]

Conclusio Duodecima. Idem intentum ostenditur circà Propositionem
duodecimam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40472

nimis alienos : Unde collegerunt istis deesse gratiam sufficientem ad talem dilectionem , & cum juxtà ipsos nunquam sit obligatio etiam in pessimis , nisi adsit gratia sufficiens , factum hinc videtur ut obligationem istam negarent. Quod locum non habet in Lovaniensibus , qui cum Augustino profitentur , *gratiam Dei non omnibus dari : quibus datur , misericordiâ Dei gratuita dari : quibus non datur , justo Dei judicio non dari : quod postremum maximè obtinet in illis qui gratiam non petunt , imò per mundanos affectus à corde suo positivè excludunt. Non modò internam Proximi , etiam inimici , dilectionem requirunt Lovanienses , sed insuper volunt ut semper maneat in corde ; non quasi velint ut semper adsit actualis super qua fiat actualis reflexio , sed sufficit ipsis habitualis , similis constitutioni quam in corde fovet habituatus avarus , ambitiosus , libidinosus &c. singuli respectivè erga suæ cupiditatis objecta ; id est constitutio habitualis , non otiosa illa quâ multi contenti sunt , sed actuosa , atque ad actum ipsum incitans. Hoc sensu requiritur , ut dilectio inimici sit semper in præparatione animi , sive ut animus semper promptus sit ac paratus ex dilectione succurrere inimico. Et hoc est quod exprimit Augustinus epist. 5. *Teneantur in secreto animi patientia cum benevolentia , in manifesto id fiat , quod eis videtur prodesse posse , quibus bene velle debemus.**

CONCLUSIO DUODECIMA.

Idem intentum ostenditur circà Propositionem duodecimam.

Duodecima propositio : *Vix in secularibus invenies , etiam in Regibus , superfluum statui.* Et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam . quando tenetur tantum ex superfluo statui. Hanc propositionem , inquit de Filguera , tenuit Vasquez in opusc. c. 3. de eleemosyna dub. 3. num. 26. & cap. 4. num. 15. quem postea secutus fuit Diana part. 2. tract. 16. resol. 26. addens , divites non esse condemnandos circà præceptum largiendi eleemosynam , quia non tenentur inquirere pauperes , nec tenentur largiri eleemosynam in communibus necessitatibus , & bona superflua non facile in ipsis , etiam ditissimis , reperiuntur. Hæc Diana qui eandem sententiam persecutus fuit part. 5. tract. 8. resol. 20. Coninck. disput. 25. dub. 1. num. 110. & Castrus Palæus tom. 1. tract. 6. disp. 2. punct. 2. num. 2. in fin. Ex his pro illius doctrinæ praxi fortassis concluderunt illi , quibus pro morum regulâ sufficit probabilitas , id est , Adversarii nostri. Secus Lovanienses , hi enim pro regulâ morum statuunt legem æternam , cum quâ dicta propositio nullatenus consistit , ut patet ex sequentibus S. Scripturæ locis. Propter mandatum assume pauperem : & propter inopiam ejus ne dimittas eum vacuum. Perde pecuniam propter fratrem & amicum tuum &c. inquit Sapiens Eccl. 29. item Proverb. 21. *Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperum , & ipse clamabit & non exaudietur.* Clarissimè etiam adversatur Christo Domino præcipienti : *Omnia quacumque vultis ut faciant vobis homines , & vos facite illis.* Quis enim in egestate constitutus non vult etiam à secularibus sibi dari eleemosinam ? Item huic sententiæ Christi Judicis : *Discedite à me maledicti in ignem æternum , qui paratus est diabolo , & Angelis ejus. Esurivi enim & non dedistis mihi manducare ; sitiivi , &c.* Non minùs eadem propositio repugnat Apostolo Paulo 1. ad Tim. 6. *Divitibus hujus sæculi præcipe non sublime sapere , neque sperare in incerto divitiarum , sed in Deo vivo (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum) bene agere , divites fieri in bonis operibus , facile tribuere , communicare.* Item Apostolo Joanni. *Qui habuerit substantiam hujus mundi , & viderit fratrem suum necessitatem habere , & clauserit viscera sua ab eo : quomodò charitas Dei manet in eo ?* Meritò proindè ad instantiam Episcopi Gandensis Lovanienses præter alios 25. Articulos , anno 1657. reprobarunt hunc : *Superfluum non est quod homines servant pro statûs sui vel parentum qualitate habitâ vel adipiscendâ : ideoque vix poterunt inter seculares inveniri*

inveniri qui superfluum habeant. Notatu dignum quod dicta propositio mirè consentiat 5. 6. & 7. quatenus ex his sequitur quod toto tempore vitæ, si exiguum excipias, liceat sæculum amare amore prædominante, sive pro fine ultimo habere mandum; cui fini assequendo admodum opportunum est divitias non in pauperes erogare, sed suis cupiditatibus reservare. Ut non tantum quæ in Adversariorum doctrina hic improbantur, sed etiam quæ nos in hâc materiâ sentimus, ostendamus; dico ex assignatis Scripturæ locis confectarium esse, quod non tantum in extremâ necessitate, sed etiam in communi teneamur ad eleëmofynas. Deinde quod non tantum ad eas teneamur ex superfluis statui adipiscendo, sed etiam ex iis quæ soli statui jam adepti sunt superflua. Præterea quod non tantum de iis quæ mundus reputat superflua, sed etiam de illis quæ vitæ juxtâ modestiam, ac sobrietatem Evangelicam institutæ supersunt: quia sententiæ ex Scriptura S. allegatæ nullam faciunt mentionem extremæ necessitatis pauperum, nullam superfluum respectu status adipiscendi, nullam quoque habent rationem eorum quæ mundana cupiditas superflua vocat, sed omnes potius contrarium expriment vel satis insinuant. *Quomodo potueris, inquit Tobias, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude.* Tob. 4. Consonant hæc S. Augustini: *Quidquid excepto victu mediocri, & vestitu rationabili superfuerit, non luxuria reservetur, sed in thesauro cælesti per eleëmofynam pauperum reponatur. Quidquid enim nobis Deus plusquam opus est, dederit, non nobis specialiter dedit, sed per nos aliis erogandum transmissit.* Serm. 219. dd temp. Item in Psalm. 147. *Multa superflua habemus, si non nisi necessaria teneamus. Nam si inania quaramus, nihil sufficit. Fratres quarite quod sufficit operi Dei, non quo sufficit cupiditati vestra. Forma uestra, corpus vestrum, anima vestra, hoc totum opus Dei. Quere qua sufficiant, & videbis quàm pauca sint.* Nec attendendum solum quibus carere quis possit, sed etiam quantum proximum indigeat; ut quo major hujus indigentia, eo plura tibi substrahere debeas etiam quandoque cum notabili tuo incommodo dum ita exigit majus incommodum illius quem ficut nos ipsos diligere debemus. Quæ lex non solum ad cælibes, sed etiam ad conjugatos, Patres quoque ac Matres familias (proportione servatâ) extendenda est. Confectarium hinc est quod non possit quis, attentâ hâc lege charitatis, bona sua pro libitu expendere, aut quibus vult donare, vel testamento relinquere; neque enim præceptum de eleëmofynis largiendis minis obligat morientem quàm viventem; imò obligat magis, saltem eo titulo quod ipse tunc suis indigeat minus. Hactenus dicta specialius obligant Ecclesiasticos, maxime illos qui ex bonis Ecclesiæ vivunt, siquidem bona ista singulari & arctiori titulo pauperibus debentur, dum necessariæ ministrorum sustentationi supersunt: nec tamen illicitum est ut beneficia Ecclesiastica acceptent divites, dummodò quæ ex bonis Ecclesiæ & aliis ex. gr. patrimonialibus simul sumptis supersunt, pauperibus largiantur. Ad utrumque præ Laicis & Ecclesiasticis aliis ex solo patrimonio viventibus, arctius obligantur.

CONCLUSIO DECIMATERTIA.

Reproducuntur in compendio quadam ex argumentis, pro scopo harum Thesum ante allegatis.

Manifestum est quod Lovanienses pro 65. Propositionum condemnatione obtinendâ egerint, eamque reipsa impetraverint; unde & pro illa jam obtentâ Sanctissimo D. N. Innocentio XI. his verbis gratias egerunt: *Sacra Theologia Doctores à Theologica Facultate Lovaniensi deputati ad Apostolicam Sedem, summas Sanctitati vestrae debent & agunt gratias pro diuturnis aded & molestis laboribus, quos vestra Apostolica sollicitudo fuit dignata propositis per ipsos ex morali Christianâ articulis impendere. Certè non soli præfata Universitati, sed*